

bliver usikre på, hvad genmanipulation er, og hvad det medfører. CD ønsker gode og sunde fødevarer. Derfor skal vi være sikre på, at kun den ufarlige gensplejsning ender i vores fødevarer.

Derfor mener vi rent faktisk også, at folk skal have et valg. Det skal være muligt at se, om en fødevarer har været gjort til genstand for genmanipulation. Med andre ord, gensplejsede fødevarer skal mærkes.

Derfor har vi i CD også stor sympati for intentionerne bag SF's forslag, men – for der er et men – SF's forslag er alt for vidtgående. Vi har jo rent faktisk regler for området, der siger, at fødevarer skal mærkes, hvis man kan efterspore et gensplejset element i selve varen. Samtidig må man huske på, at gensplejsede produkter i Danmark har gennemgået en grundig godkendelsesprocedure. Vi skal være sikre på, at kun den ufarlige gensplejsning ender i vores fødevarer, og det vil jeg gerne gentage her.

En konsekvens af SF's forslag, hvilket de da heller ikke selv lægger skjul på, er, at der skal ske en fuldstændig separation af gensplejsede produkter i hele produktions- og distributions-systemet. Det er for det første meget dyrt, og for det andet bliver man nødt til at spørge, om det overhovedet kan lade sig gøre. Noget andet er, at en mærkningsordning som den foreslåede formentlig er i strid med EU-reglerne.

Skal man have mærkningsregler, må de være troværdige. Det er meget vigtigt, at forbrugerne har tillid til mærkningen, og jeg tror, at regler, der forudsætter fuldstændig separation i produktionsleddet, lynhurtigt vil blive draget i tvivl. Hvordan i alverden vil man dog kunne sikre, at den ko, som ligger udskåret som bøv i kølemontren, ikke på et eller andet tidspunkt har fået genmanipuleret foder? Det kan under ingen omstændigheder spores hverken i kødet eller i mælken.

Det er godt at have ambitioner, men der er ingen grund til at være urealistisk, og jeg er bange for, at SF's forslag nemt vil kunne få den modsatte virkning, nemlig at forbrugerne generelt mister tilliden til genmærkningen, fordi det vil vise sig umuligt at adskille de gensplejsede foderstoffer fra dem, som ikke er det.

CD vil arbejde positivt videre i udvalget, men vi mener ikke at kunne støtte forslaget, som det ser ud nu.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er selvfølgelig glad for, at CD har sympati for intentionerne, men når det drejer sig om indvendingen, at man ikke kan kontrollere tingene, vil jeg gerne spørge, om det synspunkt, som CD's ordfører fremfører, nemlig at når man ikke kan kontrollere det færdige produkt, kan man heller ikke lave en mærkning, også har konsekvenser for økologien. Der kan man jo heller ikke i det færdige produkt konstatere, om æblet eller kødet er økologisk produceret. Det baserer sig på en kontrol af produktionsprocessen hele vejen igennem. Kan det ikke lade sig gøre efter CD's mening, og hvilke konsekvenser har det i givet fald for hele vores økologimærkning?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Når man køber økologiske varer, er der ingen form for gensplejsning i de varer.

Vibeke Peschardt (RV):

SF's forslag indeholder to elementer. For det første ønsker partiet novel food-direktivet udvidet, sådan at alle produkter, hvori der indgår gensplejsede organismer, mærkes. Sådan som reglerne er i dag, skal der ikke mærkes, såfremt det analytisk eller undersøgelsesmæssigt ikke er muligt at påvise forskelle på det gensplejsede produkt og det ikkegensplejsede, f.eks. sojaolie eller juleboller med sojamel, hvor man ikke kan påvise det. Vi er i Det Radikale Venstre enige i, at dette burde mærkes, og Danmark arbejder for det i EU.

SF's andet ønske er, at produkterne, som forbrugerne kan købe dem i detailhandelen, skal være mærket, hvis dyrene spiser gensplejset foder. Til det sidste vil jeg sige, at her skal forbrugerne oplyses om, at de skal gå efter Ø-mærket kød og mælk osv. Hvis de gør det, så undgår de gensplejset føde, der er lavet på baggrund af gensplejset foder. Det må efter økologireglerne nemlig ikke forekomme.

Med hensyn til dyrefoder synes jeg derimod, det kunne være en idé at undersøge mulighederne for, om foderet kunne blive mærket, sådan at de landmænd, der ville undgå at bruge det, også kunne undgå det. Og det er jeg bekendt med, at der også arbejdes for i et direktiv, der er på vej fra EU.

Jeg synes, det er vigtigt at få frem, at økologien i virkeligheden er svaret på det her. Så